

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **S., s.r.o. Prešov**, T., proti žalovanému: **JUDr. J. J.**, Bardejov, T., správca konkurznej podstaty úpadcu M. spol. s r.o., Poprad,, **o určenie pravosti pohľadávky**, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 5 Cbi 9/2003-130 zo dňa 19. januára 2009, takto

r o z h o d o l :

Rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 5 Cbi 9/2003-130 zo dňa 19. januára 2009 **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal určenia pravosti pohľadávky vo výške 76 020 704 Sk, prihlásenej do konkurzného konania, vedeného na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 4K 104/02.

V odôvodnení uviedol, že žalobca si v konkurznom konaní uplatnil pohľadávku vo výške 76 020 704 Sk, ktorá pozostávala z istiny 40 537 404 Sk a úrokov za 6 rokov (15 x 6) vo výške 36 483 300 Sk, a to podľa § 31 ods. 3 písm. a/ zákona o konkurze a vyrovnaní na základe dôkazov uvedených v prílohe prihlášky, ktorými boli zápisnice z valných zhromaždení spoločnosti M. s.r.o. Podľa žalobcu, uplatnená pohľadávka je nesporná tak, ako je zdôvodnená v prílohe prihlášky a v zápisniciach z valného zhromaždenia spoločnosti M. s.r.o., v ktorých je v plnej výške uznaná. Uviedol tiež, že jeho pohľadávka pozostáva hlavne z nesplatených pôžičiek a nevyplatených zásob a bola mu postúpená aj pohľadávka bývalého spoločníka spoločnosti M. s.r.o. a 51 %-ného vlastníka

obchodných podielov v celkovej výške 40 537 404 Sk. Do prihlásenej sumy boli započítané úroky z omeškania a pohľadávka pozostáva z finančných prostriedkov, ktoré neboli spoločnosti Slovenská ovčiarska spoločnosť a.s. ako spoločníkovi vyplatené, ďalej dlh za zásoby a výrobky vo vlastníctve Slovenskej ovčiarskej spoločnosti a.s., ktoré odpredali bývalí spoločníci spoločnosti M. s.r.o., ale výťažok z nich vlastníkovi nevyplátili, i keď mali byť splatené.

Pokiaľ ide o zápisnice z valných zhromaždení, jedná sa o zápisnice spoločnosti M. s.r.o., ktoré boli podpísané pred vyhlásením konkurzu na majetok uvedenej spoločnosti. To znamená, že pohľadávky, ak skutočne existovali, tak vznikli pred vyhlásením konkurzu, preto sa nemôže jednať o pohľadávky proti podstate podľa § 31 ods. 3 písm. a/ zákona o konkurze a vyrovnaní.

Výzvou zo dňa 18. mája 2007, ktorú žalobca prevzal dňa 29. mája 2007, súd vyzval žalobcu, aby predložil súdu dôkazy o oprávnenosti pohľadávky – zmluvy o pôžičke, kúpne zmluvy na dodávku zásob a pod. v lehote do 30 dní. Na uvedenú výzvu žalobca nereagoval a žiadne dôkazy súdu nepredložil. Dôkazy nepredložil ani na výzvu zo dňa 22. apríla 2008. Novoustanovený správca konkurznej podstaty pohľadávku uznal, ale nepredložil žiadne dôkazy, z ktorých oprávnenosť pohľadávky vyplýva. Preto súd oprávnenosť pohľadávky posudzoval podľa dôkazov, ktoré pôvodný žalobca pripojil k prihláške pohľadávky a k žalobe.

Jednou z podmienok platného uznania záväzku je, aby uznaný záväzok bol určitý. Špecifikáciu záväzkov úpadcu tak, ako je uvedená v zápisniciach z jeho valných zhromaždení, súd nepovažoval za určitý právny úkon. Žalobca oprávnenosť pohľadávok vyvodzoval iba z uznání uvedených v zápisniciach z valných zhromaždení úpadcu. Preto súd oprávnenosť uplatnených pohľadávok posudzoval iba z uvedených dôkazov.

Podľa § 125 ods. 1 Obchodného zákonníka, valné zhromaždenie je najvyšším orgánom spoločnosti. Rozsah zákonom vymedzenej pôsobnosti valného zhromaždenia možno spoločenskou zmluvou alebo stanovami rozšíriť. Valné zhromaždenie si môže vyhradiť na rozhodovanie aj veci, ktoré inak patria do pôsobnosti dozornej rady, prípadne konateľov, v žiadnom prípade však nemôže na seba preniesť oprávnenie konateľov konať v mene spoločnosti, ktoré zo zákona patrí iba konateľom ako členom štatutárneho orgánu. Uznanie záväzku je jednostranným právnym úkonom. Právne úkony za spoločnosť môžu robiť iba

osoby podľa § 20 Občianskeho zákonníka, a to najmä štatutárne orgány. Valné zhromaždenie je síce najvyšším orgánom spoločnosti, ale nie je štatutárnym zástupcom, a preto ani zápisnice z valného zhromaždenia nie sú právnym úkonom spoločnosti a nespĺňajú podmienku jednostranného právneho úkonu úpadcu a okrem toho neboli zaslané a adresované veriteľovi.

Na základe takto zisteného skutkového a právneho stavu súd nemal za preukázanú existenciu pohľadávok žalobcu voči úpadcovi, pravosti ktorých sa žalobca domáha, preto žalobu zamietol a trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.

Proti rozsudku podal žalobca odvolanie.

Podľa jeho názoru je rozsudok súdu prvého stupňa vecne nesprávny, vyneseny v rozpore s príslušnými ustanoveniami hmotného a procesného práva. Uplatnenú pohľadávku nadobudol žalobca od pôvodného konkurzného veriteľa S. a.s., Ružomberok. Žalovaný porovnal pravosť a výšku predmetnej pohľadávky s účtovnou evidenciou úpadcu a na rozdiel od pôvodného správcu konkurznej podstaty úpadcu M. s.r.o. jej výšku a pravosť uznal. O tejto skutočnosti svedčí list zo dňa 12. januára 2009, ktorým žalovaný ospravedlňuje svoju neúčast' na pojednávaní a zároveň uznáva uplatnenú pohľadávku v celej výške, pričom navrhuje žalobe vyhovieť. V tejto súvislosti poukazuje na ustanovenie § 153a ods. 1 O.s.p., ktoré podľa neho súd nesprávne interpretoval, keď uviedol, že žalovaný síce pohľadávku uznal, ale neuviedol žiadne iné dôkazy, z ktorých oprávnenosť pohľadávky vyplýva. Považuje za logické, že v prípade uznania nároku zo strany žalovaného nie je potrebné toto uznanie odôvodňovať a súd nie je oprávnený vo veci samej vykonávať dokazovanie a musí rozhodnúť rozsudkom pre uznanie nároku. Súd prvého stupňa vykonával dokazovanie nad rámec oprávnenia daného mu zákonom a nerešpektoval vôľu účastníkov konania, ako aj jednoznačný prejav žalovaného uznať nárok žalobcu v celom žalobou uplatnenom rozsahu.

Navrhuje, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu poukázal na jeho podanie zo dňa 12. januára 2009 v ktorom uviedol, že po oboznámení sa s príslušnými dokladmi považuje žalobu za dôvodnú v celom rozsahu a súhlasí, aby jej súd vyhovel a pohľadávku určil za zistenú so zaradením, ktoré žalobca požaduje.

Navrhuje, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobe vyhovie, prípadne aby rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po prejednaní veci podľa § 212 ods. 1 a § 214 ods. 2 O.s.p. zistil, že odvolanie žalovaného je dôvodné.

Predmetom konania je určenie pravosti pohľadávky vo výške 76 020 704 Sk (25 340 234 Eur) prihlásenej do konkurzného konania, vedeného na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 4k 104/02 proti úpadcovi M. s.r.o., Poprad. Pohľadávku v uvedenej výške si právny predchodca žalobcu prihlásil do konania prihláškou, doručenou súdu dňa 7. januára 2003 ako pohľadávku proti podstate. Keďže žalovaný uplatnenú pohľadávku na prieskumnom pojednávaní konanom dňa 24. januára 2003 poprel, právny predchodca žalobcu sa v zmysle § 23 ods. 2 zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov domáhal určenia jej pravosti a poradia predmetnou žalobou.

Ako vyplýva z obsahu spisového materiálu, žalovaný podaním zo dňa 09. 10. 2008, ako aj 12. 01. 2009 v priebehu konania uznal opodstatnenosť žalobcom uplatneného nároku v celom rozsahu.

Podľa § 153a ods. 1 O.s.p., ak počas konania žalovaný uzná pred súdom nárok uplatnený žalobou alebo jeho základ, alebo, ak sa žalobca vzdá pred súdom svojho nároku, súd rozhodne rozsudkom na základe uznania alebo vzdania sa nároku.

Ako je zrejmé z citovaného ustanovenia, uznanie nároku je procesným úkonom žalovaného, z obsahu ktorého jednoznačne vyplýva, že uznáva nárok, uplatnený v žalobe. Ak dôjde k uznaniu nároku a rozsudok pre uznanie je prípustný, je súd povinný rozhodnúť podľa uznávacieho prejavu žalovaného, bez toho, aby vyhodnocoval predložené dôkazy.

V danom prípade súd prvého stupňa uznávací prejav žalovaného neakceptoval a vo veci rozhodol na základe vykonaného dokazovania. Keďže v konaní došlo k vade, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 205 ods. 2 písm. b/ O.s.p.), odvolací súd napadnutý rozsudok podľa § 221 ods. 1 písm. h/, ods. 2 O.s.p. zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

O trovách odvolacieho konania rozhodne súd prvého stupňa v novom rozhodnutí o veci (§ 224 ods. 3 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 25. marca 2010

**JUDr. Alena P r i e c e l o v á, v. r.
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia: M. B.